

Barbory Staňkové

Prachatické radniční budovy (č.p. 1 2-3)

Stará prachatická radnice ze sklonku 16. století byla doposud pro dějiny umění pojmem především díky programu freskové výzdoby její fasády. Na opačném rohu stavebního bloku stojící budova Nové radnice z počátku 20. století pozornosti badatelů dlouho unikala.

Bakalářská práce Barbory Staňkové je logicky a přehledně strukturovaná a vybavená kvalitní obrazovou přílohou. V první kapitole podává autorka kritický přehled literatury a pramenů, ze kterého navíc i vyplyne současný stav bádání o prachatických radnicích. Obecně pojatá úvaha o městské samosprávě v Čechách a v Prachaticích a jejím radničním sídle uvede čtenáře do problematiky. V následující, textovým objemem nejrozsáhlejší kapitole se autorka zaměřila na Starou radnici. V první části vysledovala dějiny stavby s příkladnou úplností a využitím všech dostupných pramenů, z nichž některé přinesla in extenso. Nevyhnula se ani diskusi o případných nejasnostech týkajících se lokalizace rožmberského hradu považovaného někdy mylně za jádro budoucí radniční budovy.

Zevrubný popis stavby si všímá především fasády do náměstí a jejího obrazového programu, jehož concettistou byl patrně humanisticky vzdělaný prachatický radní Martin Bolfart. Autorka analyzuje a interpretuje jednotlivé výjevy a přináší i kompletní epigrafiku fasádních fresek, a to jak v latinském originálu, tak i v českém překladu. Při popisu dispozice a radničních interiérů charakterizuje slohově zajímavé detaily architektonických prvků a vypočítává v budově dochované alegorie a nápisy. V samostatné podkapitole se autorka věnuje i původnímu, v obrazových pramenech doloženému vzhledu radnice, která byla až do požáru do roku 1832 opatřena radniční věží. V následující sanaci požárem poškozené budovy musela být přestavěna i dvorní arkáda.

V dalším se zabývá autorka otázkou autorství stavby a jejího obrazového programu. Stavitelem by zajisté některý ze stavitelů Viléma z Rožmberka, buď ještě Antonio

Erizzan a nebo již Baldassare Maggi. K autorství posledního se přiklání i Barbora Staňková a concetto fresek připisuje Martinovi Bolfartovi.

V pojednání o grafických předlohách obrazového programu prachatické radnice prokazuje autorka své schopnosti formální analýzy a dokáže ze srovnání s jejich přepisem do fresek zachytit i charakteristiku malířova přístupu k dané předloze, popřípadě jeho tvůrčí invenci.

V „pobřeznovém“ Rakousku provedené reformy vyvolaly v Prachaticích potřebu nových úředních prostorů, které Stará radnice již nemohla poskytnout. Zpočátku byl vedle radnice postaven pseudorenesanční Besední dům. Ani ten však brzy nedostačoval potřebám rostoucí administrativy. Novostavbu Nové radnice z let 1902-3 a její historizující výzdobu přináší závěrečná kapitola bakalářské práce, kterou provází i srovnání obou radnic a výpovědi jejich obrazových programů.

Bakalářskou práci Barbory Staňkové **doporučuji k obhajobě** a hodnotím predikátem „**výborně**“.

M. C. 2019

